

Szerkesztőségi iroda:
BRASSÓ, Színház-utca 95. sz.
hova a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA, BRASSÓBAN
színház utca 95 sz. alatt,
hova az előfizetési pénzek s hirdetések
bérmentesen küldendők.

BRASSÓ

ELŐFIZETESI AR:
helyben házhoz hordva, vagy vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt., Félévre 3 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 80 kr.
Külföldre egész évre 20 Frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. 1-10 sor
helye 40 kr.). Minden egyes hirdetés helye
díja 30 kr., nagyobb és többszöri hirdeté-
seknek kedvezmény; nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Ötő Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukas M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vazina R. hirdetési irodájában

52. szám.

BRASSO, Kedd, május 5-én.

I-ső évfolyam 1885.

Brassó, 1885. május 4.

A mi legujabban foglalkoztatja a nemzeti-
tiségeket, és ezek közül is különösen a románokat,
az Tisza Kálmán miniszterelnök válasza
Trutia Péter és Babes Vincze nemzetiségi (román)
képviselők interpellációira.

Persze, hogy nem tetszett nekik. Nem nagy baj az. Ha úgy akart volna felelni a miniszterelnök, hogy nekik tetszszék, akkor azt kellett volna mondania, hogy a nemzetiségeknek igazok s joguk van, mikor izgatnak törvény és állameszme ellen, hogy a kormány barbár dolgot cselekedett, midőn megszavaztatott magának egy törvényt, a mely kötelezővé teszi a magyar nyelvet, hogy a Szebenmegye határozata hazafias cselekedet volt, ép úgy a szebeni esküdtszék verdiktjei is.

Ha ezt mondja vala Tisza Kálmán, ma nincs nagy Magyarországon nálánál dicsőbb, nagyobb és igazságosabb ember — már t. i. a nemzetiségek előtt.

De hogy ő azt merészelte mondani, a mit mondott, azért most nagy zaj van a román táborban.

De lássuk, mit is mondott a miniszterelnök ur?!

„Mióta miniszter vagyok a nemzetiségek működését is figyelemmel kísértem, a legnagyobb jóakarattal ott, hol a törvények határain belül saját javukra törekedtek, de elősmerem a legnagyobb éberséggel kísértem azon irányzatokat is, a melyek a törvények korlátain túl csapni akartak.

Összeesküvést, igaz, egyet fedeztem fel csak. De az is oly eset volt, a midőn régen láttam már a munkát, de nem szóltam senkinek semmit; követtem azon kertésznek példáját, a ki ha meglátja a vakondok munkáját, nem csap lármát, hanem meglesi, míg a feje kibúvik és akkor levágja. Ezt követtem akkor, ezt szándékozom jövőre is követni.

Összeesküvést tehát ennél mást nem láttam, mert ha láttam volna, elbántam volna azzal úgy, mint eddig. De azt nem lehet tagadni, hogy az a bizonyos vakondok munkája sokszor és sok helyen műődök.

Hol, mikor és mennyiben, arról nem szólok. De biztosíthatom a t. képviselő urat, hogy figyelemmel kísérem, tudom, kik csinálják legnagyobb részben, de megvárom, míg

levegőre ütök fejüket. Akkor majd leszámolok velük.“

Ez a miniszterelnök ur válaszában leglényegesebb része. — Kell-e ennél nyitabb, férfiasabb válasz?! . . Nem csoda tehát, ha az egész ház osztatlan tetszéssel fogadta e beszédet, ép úgy, mint a miniszterelnök ur azon határozott kijelentését, hogy a kormány elhatározta már a szebeni esküdtszék megszüntetését. Rossz nap volt ez a nemzetiségek részére. Mintha gombostűkkel szurkálták volna körmeik alá.

Jajdulnak, lármáznak, ismételik az elnyomás panaszát, felfrissítik a zsarnokság, barbárság vádját, mely alatt élni ők oly szerencsétlenek.

Mintha olvasnók már a németországi és romániai lapokat, mintha látnók már a kimagradhatlan megtisztelő kifejezések egész sorát. Már Szebenmegye határozatának megsemmisítése is általános riadalomra adott okot; már ekkor is elűtötték a vészharangot, különösen a román sajtó (l. a „Brassó“ 51. számát), hát még most.

Mit fognak tenni most, mikor a magyar kormányelnök az egész ország színe előtt mondott ilyeneket nekik? . . .

Nagy szerencse, hogy nem igen törődünk az ő mondókájukkal. — Reprodukáljuk, mert elég érdekes, de figyelmet nem sokat fordítunk rájuk, — a míg ez irányban haladnak.

De van a miniszterelnök szavainak még más irányban is igen nagy sulya. — Voltak — s nem csekély számban, a kik még mind-
eddig sem voltak tisztában a kormány nemzetiségi politikájával. Most ezek is tisztában lehetnek. Tudhatják, hogy a kormány kész tőle telhetőleg előmozdítani a nemzetiségek jogos s törvényes óhajait, a mint azt tenni köteles is az állam minden fiával szemben, de tudhatják azt is, hogy a kormány el van határozva minden törvény biztosította hatalmával ellensúlyozni az állameszme s magyarság ellen irányuló agitációkat.

És ezen irányt minden jó hazafinak helyeselni, pártolni kell. Ha jogos és méltányos a kívánság, feltétlen teljesíteni kell; de ha államellenes, a minők tényleg ma is, akkor érelyesen, szigorúan, kérlelhetetlenül kell fellépni s tiszteletet parancsolni a nemzet és törvény iránt.

A szebeni esküdtszék meg fog szüntettni, ez nagy vívmány az erdélyi magyarság azon

részére nézve, mely a nemzetiségek közé van ékelve. E rész különösen az u. n. „szászöld“. Itt terem oly buján a nemzetiségi sajtó; itt ízetnek oly mesterségszerűleg a nemzet- és államellenes agitációk, ez a területbeli nemzetiségi sajtó izgat és bujtogat leginkább; itt vannak azon szenvedélyes hangu nemzetiségi lapok, melyek ellen minden héten három sajtókeresetet lehetne indítani izgatás miatt. Most tehetik, mert fedezetet találnak a szebeni esküdtszékben, — de majd ha Maros-Vásárhelyhez fognak tartozni, akkor vége lesz az üdvösségnek.

Mi részünkről, s bátran mondhatjuk, egész magyarságunk részéről, üdvözljük Tisza Kálmán miniszterelnököt e beszéde alkalmából. Üdvözljük, midőn újból is hathatós védelmet kérünk elszigetelten álló magyarságunk részére, másrészt sürgetjük a szebeni esküdtszék megszüntetését és a nemzetiségi agitációk s agitátorok lehetetlenítését.

Mi nem félünk tőlük, nem tartunk egy cseppet sem attól, hogy az általuk vájt aknák légbe röptsenek minket; de azért mégis óhajtjuk ezt, hogy a zavartalan belnyugalom mellett minden időnket és erőnket néptünk szellemi és anyagi fejlődésére fordíthassuk.

— J.

A szt.-Benedek-rend új főapátja. A hivatalos lap május 1-eji száma következő kéziratot közli:

Vallás- és közoktatásügyi magyar miniszterem előterjesztésére, Vaszary Kolos szt.-Benedekrendü áldozárt, győri házfőnököt s az ottani főgimnázium igazgatóját, a szt.-Márton püspök s hitvallóiról ezimzett pannonhalmi szt.-Benedek rend főapátjává nevezem ki.

Kelt Schönbrunban, 1885. ápril 25.

Ferencz József, s. k.

Trefort Ágoston, s. k.

K ü l f ö l d.

Angol-orosz háború. A béke fentartásában való hit láthatólag gyarapszik. Gladstone beszédét, noha első benyomása igen kedvezőtlen volt, többfelől békés szellemben kezdik magyarázni s Katkow is az egyezésre kész békeszeretet árnyékát látja benne. A »Times« azt a jelentését azonban, mely szerint Oroszország kötelezné magát, hogy Heratot semmi körülmények közt meg nem szállja, kétkedő mosolylyal fogadják s meg van mindenki győződve, hogy ez irány-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Az én dalom.

E. Kovács Gyulától.

Cseresznyefa, legyintget a virága,
Elég nekem e kis telek világa;
Domboldalon suhogó fű, lombosátor,
De okos is, ki lemond a világról!

Kakukmadár jövendőlgét az ágon,
Bárki fia holtig él e világon.
Egy-egy jó nap, egy-egy derült szép óra
Bús heteknek de jó szemborítója!

Hir, dicsőség? . . . Járja más a bolondját,
Én ugyan már elvettem a gondját;
A mi hozzám kívülről még hat által:
Virágillat, furulyaszó, madárdal.

Cseresznyefa, csókolgat a virága,
Életemnek itt hunyják el világa!
Itt nyíljék meg nekem az a porsátor,
Mely örökre elzár e rossz világtól.

A két nővér.

Gorogi asszonyosság szemei gyönyörrel pihentek lányai gyöngéd arcvonásain. Az idősebbik kaczeron enyelgett mellette ülő mátkájával; a fiatalabb némán merengett a kereveten maga elé néha-néha egy-egy lopódzó pillantást vetve a szembenülő boldog pártra. A fiatal jegyes halk susogása epedő tekintetek kíséretében bilincselé le a barna szép leány egész figyelmét.

A nő sohaj és mosoly között simult az éles tekintetű férfi oldala mellé, majd tulboldogon felnevetett mint a szerelmitas gerle. A férfi áhitattal érinté reszketeg ajkával a szépséges csábító lány csupasz vállát, aztán susogva gyűgyögött piczi füleibe érhetetlen titkos szavakat, mit a szenvedélyes szerelem sugall a hervadó szívnek boldogtalan gyönyörének perzeiben.

Berta, a szőke szelid nővér méla tekintete a jegyesekre esett, épen midőn Alfred, átkarolva jegyese puha derekát, annak rózsaajkára egy mélységes lázas csókot nyomott. A kettőnek tekintete mosolyogva egybeolvadt, kéz kézben, — így enyelgett néma beszédes szívük egymással, édes sebeket ejtve fojtott sohajok által önnönmagukon.

Boldog Lotti! Mához egy hét magadénak mondhatod azt a szeretetreméltó csinos ifjut!

Berta, a szőke szelid nővér hirtelen felrezzent üléséről, s szótlanul gyorsan távozik a teremből.

— Hadd menjen pihenni, monda a nyájasképű anya, — szüksége van, az álomra, gyengélkedik, halvány színe is elárulja.

Berta pedig hálótermébe tért, leborult a vankosra s fuldokolva zokogni kezdett. Alig volt képes magához térni; szíve majd megrepedt keservében.

A nyitott ablakon be orgonavirág-illat, s az ereszen fogolyképen bekalitkázott fülemilének panaszos data vonult be. Te édes bús madár! Szíved mért

fáj, mért eped? — Boldogtalan vagyok, mert reménytelenül, halálosan szeretek!!

A siránczó lány feleszmélt. Egy egyszerű népdal ragadta meg figyelmét, melynek szavai ő reá egészen illettek. A kútnál vizet merő inasocska, az elhunyt öreg dajkának árva fia énekelte azt búsongó hangon:

»Szánd meg, Isten, szívemet!
Olyan beteg, gyógyítsd meg!
Ugy fáj, ki nem mondhatom,
Csak könyemet hullatom.

Édes anyám! megkérem:
Rozmaringra fektessen!
Én is gyászvirág vagyok:
Néma búmban elhalok!!«

Puhán vetett ágyba fektették a beteg lányt. Nem is kelt fel onnan többé. Elhervadt. Nővére pedig egy hét múlva férjhez ment ahhoz a szeretetreméltó ifjuhoz, ki már akkor keresett hirneves orvos volt. De Berta csak öt egyedül nem akarta kórágáéhoz bocsátani. »Ugy is már késő!« — ezzel utasította vissza az orvosi segélyt.

Végperceiben, eszméletlen kívül, susogva ábrándozik:

»Csak Alfredet ne lássam! . . . Megöl a tekintet, te büszke férfi! . . . Nem lehetek a tied! . . . Leszek a halálé!«

Lecsüngő hideg kezét pedig ezer csókokkal halmozza el az árva inasocska.

ban minden angol követelés visszautasítottatnak. A pétervári német újság biztosítottan mondja a békét s szerinte a diplomáciai akció ezentúl már csak arra fog szolgálni, hogy az angolok visszavonulásának lehetőleg tisztességes alakot adjanak. A helyzet, ha nem is épen kedvező, sokkal jobb s a harci láma már igen nyomott. Csak a Nowosti mondja, hogy tartós békére semmi garanciát nem lát; a határozott föllépés Oroszország részéről volna legjobb mód, véget vetni a konfliktusnak.

A miniszterium köreiben a hangulat mindinkább békére hajló. Giers orosz hadügyminiszter Thornton pétervári angol nagykövet előtt kijelentette, hogy Oroszország szándéka ugyan a Komaroff által megszállott pozíciókat megtartani, de ez nem zárja ki, hogy Anglia és Oroszország kölcsönösen megvizsgálják amaz igények jogosultságát, melyeket a két kormány a határterületre nézve emel. Ezzel Giers körülbelül elmondta a Londonba hétfőre várt legyzék tartalmát.

Bécs, május 2. (Saját tudósítónk távirata). A helyzetet ma általában békésebb jelegűnek tartják, mert azt hiszik, hogy a pétervári kabinet részben elfogadja az angol javaslatokat.

Román lapszemle.

Brassó, 1885. május 3.

„Sarokba szorultak. Ennyi az egész!” írásmű közelebbi román lapszemlém végén. Na, ezt ma még több joggal mondhatom. A n.-szebeni „Tageblatt” ismét a „Gazetának” és a „Gazeta” hálás szívvvel fogadja a segítséget, mert vezércikkét csinált olvasóinak a „Tageblatt” ily című cikkéből: „Mi hazafiattalan és államellenes?”

A n.-szebeni néni hivatkozik sz.-Istvánra, gr. Szécheni Istvánra, br. Eötvös és Deák Ferenczre, állítván, hogy a szebenmegyei törvényhatóság a nyelvkérdésben azoknak szellemében nyilatkozott.

A „Tageblatt” talán tudni fogja a „Gazetával” együtt, hogy sz.-István annyit tudott a szászok léteiről, mint a kunokéiról, sz.-István nem telepített hazánkba sem szászokat, sem kunokat s ha telepített volna s ha ezek úgy viselték volna magukat ellene, mint később a Barcaságra telepített német lovagok; bizonyosan úgy bánt volna el is velük, mint 11-ik Endre magyar király. Azoknak a nagy és halhatatlan magyar hazafiaknak örök emlékü neveibe is hasznaltan kapaszkodnak a „Tageblatt” és „Gazeta”, mert azok épen úgy tettek volna a n.-szebeni esküdszékekkel és a szebenmegyei törvényhatóság rideg hazafiattalanságot tanúsító határozatával, mint a mostani magyar miniszterium tett. Abban is hasznaltan bizakodnak, hogy egy másik magyar miniszterium másképen tenne, mint a mostani, akár a n.-szebeni esküdszékekkel, akár ama hirhadt határozattal; mert ha másképen tenne, ha az ilyen hazafiattalan tüntetéseket legyeztetné bizonyos hogy 21 óráig meg nem állhatna helyén. Tehát csak feltenni is a fennemlített áldott emlékü nagy magyar hazafiakról, hogy azok akár a n.-szebeni esküdszéket, akár ama hirhadt határozatot s ezeknek védelmezőit a „Tageblatt” és „Gazeta” elveit támogatták volna: kegyetlenség azoknak szent emléke és sz. [porai ellen.

Idézhetnek önk azoknak irataiból egy-egy mondatot s rágódhatnak azon, csűrhetik, csavarhatják szájuk ize szerint; de egyről tisztában lehetnek és ez az, hogy olyan magyart ebben a hazában nem találunk, bár mely párthoz is, a ki az önk széthúzó, tulzó nemzetiségi politikáját magáévá tegye. — Dictum est.

A távirat meghozta a „Gazetának” is, hogy mit felelt Tisza miniszter elnök Trutia és Babescu tulzó nemzetiségi képviselőknek Trutianak a Klosska-Hora fele interpellációra azt felelte, hogy politikája ez: „Meghagyni tisztelben mindenkinek jogát úgy, a mint törvényeink megengedik, a törvény korlátai között nem gátolni fejlődésüket; de ott, a hol ezen korlátokon túl valaki a magyar állam biztonságához akarna nyulni, míg isten erőt ad, körmére ütni az illetőknek kötelezőségemnek tartom. Babescunak pedig azt felelte: „Követtem azon kérésnek példáját, a ki ha meglátja a vakondok munkáját, nem csap lármát, hanem megteszi, míg a feje kibukik és akkor levágja.” Ezt Mileticre czélozva mondotta, de hogy értsék meg mások is.

És mit mond erre a „Gazeta”? Azt íratja, magának Budapestről, hogy a Budapesten tartozkodó románok megjelenezték Trutiat és Babescut, mert ezeknek beszédei meggyőzték őket, hogy előbb-utóbb el kell jönni azon kornak, midőn a romána natio magának jobb sorsot terem, mint a melyben — fájdalom — most él. A vakondra való czélzásra akar-e ez válasz lenni? Vergődik az atyafi, vizket a füle. Az sem tetszik a „Gazetának”, hogy miért mondotta a miniszter elnök, hogy a románokat s általában a nemzetiségeket nálunk nem üldözik. Milyen jó lett volna, ha azt mondja vala, hogy üldözik. Lett volna lakadalom hegyen-völgyön; de így van bubánat, mert nem mondotta, hogy üldözik, a mit nem is mondhatott.

Hogy ne üldöznék. Hisz imé Naszód-Beszterczemegyében a törvényhatósági gyűlésekre a meghívókat magyarul adják ki! Ez már valami. Lám Brassóban a rabsegélyező egyesület nyugtatványait németül osztogatják; tegnap fizettem a Quittungra egy florest. Hanem küldjön csak a kassierer hozzám még egyszer egy német Quittungot, majd adok én neki máskor forintot!

Lám a brassói határon mindenütt „Jagen bei Strafe verboten”-t olvasunk az oszlopokon. Lám a fe-

kete toronytól a Magyar köig hála a „Brassó”-nak, hogy többé már nem a Hunger, sem a Hangensteinig, — mindenütt németül magyarázzák, hogy le is ut, fel is ut s a hol rossz magyarsággal még is megparancsolják, hogy a gyepre ne lépünk, azt sem írják — mint az állam nyelve iránt való tisztelet hozná magával, legelő, hanem a német s román közö szorítják, mintegy tudunkra adván, hogy mi brassói magyarok két malomkö közé vagyunk szorítva és értsük meg ebből sorsunkat...

Ime tisztelt tulzó nemzetiségi lapok, mi is meglátjuk mások szemében a szálkát! Tessék sétálni Brassó határon és olvasva a német feliratokat, tessék elhiteni magával és az idegennel, hogy a Predatetön átjövve, Brassóban és határan Magyarországra érkezett, De most elég lesz a magyar sérelemből s mi és hiszszük, hogy érni fogunk a mostaninál szebb napokat.

Czenkalji.

Az országos kiállítás megnyitása.

— Saját külön tudósítónktól. —

Budapest, 1885. május 2-án.

(K.) Ma nyílt meg a budapesti országos kiállítás. Óriási néptömeg lépte el az utcákat, a merre a vendégség felvonult, különösen az Andrássy utat, a hol a király ő felsége és Rezső trónörökös lelkes ovációkban részesültek. A városliget csak úgy hemzsegett emberektől. Az udvari főméltóságok, a bécsi diplomatikai kar, a magyar és osztrák miniszterek, a főpapság Haynald Lajos bibornok-érsekkel élén, a főrendek s országgyűlési képviselők, nemkülömben a testületek képviselői d. e. fél 12 órakor jelentek meg. 1/4 órakor érkezett meg a király ő felsége, Rezső trónörökös és neje, Albrecht, József, Károly-Lajos főherczegek és az uralkodó ház még több tagja egyenesen a király pavillon elé hajtván, hol a zenekar a himnust intonálta.

Rögtön ezután kezdetét vette az ünnepély, a mennyiben Rezső trónörökös következő beszédet intézte felséges atyjához:

„Császári és apostoli királyi Felség! Legkegyelmesebb Urunk!

Boldogító a pillanat, melyben a Felséges uralkodó elé azon hódolatteljes kérelmet intézve járulhatok, miszerint az itteni kiállításnak első és egyszerűs-mind legjobb felavató üdvözlését adja meg további útjára királyi szavával.

Egy évezreden át tartotta fenn magát ez a nemzet, úgy a szerencse, mint a balsors változatai közt és ősei által elfoglalt földön egy hatalmas közeletet alapított meg.

Mai napon ujult erőben egyesülnek Szent István koronájának minden országai egy békeünnepélyben, mely a bel és külföldnek fényes látványát mutatja fel annak, mivel emelkedett Magyarország viszonylag rövid idő alatt. Felséged bölcs, felvilágosult és odaadásteljes kormányzata s a nemzet lelkesült hazafisága mellett.

E nagy, sőt meglepő előhaladása Magyarországnak a közművelődés munkálataiban, e helyütt tágas szingazdag képen van összefoglalva.

A Szent István koronája országait lakó népek értelmessége, igyekezete és képessége, a természet kincseit magasra emelve, gyümölcsözővé tették.

Valódi hadiszemléje ez Magyarország mezei gazdaszatának és állattenyésztésének, bányaművelésének, ipari, kézművességi erejének, irodalmi, tudományos, művészi, építészeti alkotásainak és tanügyi fejlődésének.

Itt birjuk tényleges tanúságait azon, épen úgy belterjes, mint egészséges kifejlődésnek, melyre a hazafi teljes elégtétel érzetével tekint.

Örömmel fogják Magyarországnak ezen előhaladását mindazon egyéb országok üdvözölni, melyek Felségednek megáldott jogára alatt egyesülvén.

És az idegen nemzetek honosai, kik e kiállítást tanulmányozni fogják, újabban is igazságos elismeréssel fognak Magyarország tetteirejének és szellemének adózni.

Ezen érzelmektől emelve, ezen gondolatoktól áthatva, intézem Felségedhez azon legalázatosabb kérésmet, hogy kegyeskedjék Felséged ezen kiállítást megnyitottnak nyilvánítani!

Szünni nem akaró éljenzések harsogtak fel, melyeknek csak ő felsége, a király szavai vetettek véget. Felelete következő volt:

„Azon magasztos ünnepély, mely bennünket ma e helyen egyesít, méltán legőszintébb örömmel töltötte be keblünket. Mert egy oly mű felavatása áll előttünk, mely mint a szorgalom és becsületes munka, anyagi és szellemi teremőerő szüleménye s az erre hivatott összes tényezők tevékeny, szakértő és hazafias közreműködésének vívmánya, — hivatva van a világ előtt nemcsak magyar koronám országainak áldásdús fejlődését feltárni, hanem egyszersmind fenhangan hirdetni, hogy ezen szép országok a kulturállamok közt minden tekintetben méltó helyet foglalnak el.

Örömmel jelentem meg azért, hogy ezen, jelentőségére nézve a közönséges kiállítások színvonalán felül álló, méltán nemzetinek nevezett ünnepélyt jelenlétem által felavassam. És reményem, s óhajom, hogy annak sikere az ahhoz kötött várakozásoknak minden irányban megfelelő, ne csak a fentjelzett célokat biztosítsa, de egyszersmind a szorgalom és az áldástulmunka ösvényén való folytonos és fokozott haladásra

hathatós ösztönül szolgáljon. Ezen reménytől és óhajástól áthatva, a kiállítást ezennel megnyitottnak nyilvánítom.”

Háromszoros lelkes éljenzésbe törtek ki a hallgatók, a király szavai után, melyeknek elhangoztával Tisza Kálmán miniszterelnök következőket mondá:

„Fogadja kérem Felséged kegyelmesen azon hálának és köszönetnek kifejezését, melyet velünk együtt az egész nemzet érez, azért, hogy az országos kiállítást személyesen megnyitni méltóztatott és legyen oly kegyes a kiállítást megtekinteni.”

A fényes közönség éljenzett, a zene Liszt királyhymnusát játszotta, midőn ő felsége fényes kíséretével együtt körutra indult, a kiállítást megtekintendő, miatt számtalanszor élénk tetszését nyilvánítá a látottak felett. Ezzel a gyönyörű, lélekemelő ünnepély véget ért.

Egyletek.

A brassói rabsegélyező egyesület közgyűlése.

— május 3.

A brassói rabsegélyező egyesület f. hó 3-án délelőtt 11 órakor tartotta első rendes közgyűlését a megyeház gyűléstermében gróf Bethlen Andráshoz fősipán elnöke alatt. A tagok igen szép számmal gyűltek össze és lelkesen megjelenezték a belépő fősipánt, a ki elfoglalva az elnöki széket, gyönyörű megnyitó beszédet tartott, konstatálván, hogy az egyesület sikertelenül igen szép eredményt felmutatni. Az egyesület az első Erdélyben s mint ilyen nagy jövőnek néz elébe.

Különösen hangsúlyozta a fősipán ur ezen szép és szónoki hévvel előadott beszédében, hogy mily üdvös eredmény mutatható fel ott, hol politika s nemzetiség mellőztetik. Ezzel megnyitottnak nyilvánítván a gyűlést, felhívta jegyzőt a jelentés előterjesztésére. — Dr. Weisz Ignác indítványa folytán a közgyűlés a jelentést felolvasottnak tekinti és helyeslő tudomásul veszi, tekintettel arra, hogy azt minden tag kézhez kapta. — Ugy szintén elismerést szavaz a közgyűlés a tisztikarnak s megadja a pénztárnoknak a felmentvényt.

Obert Ferencz ev. lelkész gyönyörű indítványt adott be a közgyűléshez a rabok erkölcsi oktatását illetőleg. Ez indítványt Arzt bíró adta elő, mint a kiküldött bizottság előadója, indítványozván a bizottság nevében, hogy a mennyiben a fennforgó viszonyoknál fogva az indítvány nem alkalmazható, a gyűlés azt ne fogadja el. Kenyeres Adolf kir. ügyész utal azon körülményre, hogy a rabok itt csak rövid ideig ülnek s így az indítvány már ezért nem foganatosítható. Ennek alapján a közgyűlés indítványozónak gyönyörű intenciójára köszönetet szavaz s kimondja, hogy az indítványt mint ilyent el nem fogadhatja ugyan, de a szép intenciónak az iskola által fog elég tétetni.

Miután több tárgy nem volt, elnöklő fősipán a gyűlést feloszlatta s a tagok a szeretett fősipánt eltetve, oszlottak el.

Valami a csendőrségről.

— Levél a szerkesztőhöz. —

N.-Küküllő-megye, 1885. április 28.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becses lapja 38. számában egy segesvári levél jelent meg, mely igen melegen emlékezett meg a segesvári csendőr őrs szorgalmáról, buzgalomáról, kiemelvén, hogy vagyon- és személybiztonságunk igen jó kezekre van bízva, a mi teljesen igaz, mert derék csendőreink csakugyan megérdemlik a dicséretet. Pedig a 18 községből álló őrskerületnek összesen is csak öt csendőre van, a mi edes kevés.

Junius elsejével azonban úgy a helyi, mint az összes őrsök nagy változáson fognak keresztül menni, a mennyiben a legénység létszáma felére fog leolvadni, a mi teljesen elégtelen azonban a közbiztonság megvédésére.

Tudvalévő dolog ugyanis, hogy az 1881. évi II. t. cz. szerint a csendőrség fele a honvédség által egészített ki.

Ezek 21 havi tetteles szolgálatra osztattak be a csendőrséghez, eléggé be is gyakorolták magokat. — de július 1-vel szolgálati idejük lejárván, a csendőrségtől meg fognak válni. Marad-e ezek közül egy rész további önkéntes szolgálatban? ... ez nagy kérdés. Én részemről nem hiszem, de ha igen, akkor ezen maradék bizonyára egy nyolczadnál nem lesz több. Hogy miért nem, annak okát szintén elmondom, ez az oka, a miért ma b. lapját bátorodom igénybe venni. A csendőri szolgálat igen súlyos; éjjel-nappal szakadatlan szolgálatot igényel, a legszigorubb törvényeknek van alávetve s mind a mellett napiilletéke csak nyolczvanhárom, 83 kr. Ha meggondoljuk, hogy e csekély összegből kell neki ékeznie, fát venni és főzőnőt is fizetni, ruháját s lábbelijét jó karban tartani, sőt még szolgálati könyvecskét is fizetni, ha tekintetbe vesszük, hogy törvényei szigorú büntetés terte alatt tiltják neki bárkitől bármit is ingyen elfogadni, elképzelhetjük, hogy a szegény csendőrnek bizony nem a legjobb dolga lehet.

Egy ismerős csendőr által összeállítottam magam-

HIRDETMÉNYEK.

Kiadó szállások.

Bolonyában, mester-utca
333. szám alatt
emeleti és földszinti kisebb-nagyobb szállások
kiadók
és azonnal elfoglalhatók.
(107) 1—12

Hirdetés.

Brassó megyében az u. n. hét-
falusi erdők id. kezelő-bizottságának
kerületében két I. oszt. erdőőri
állomás 350 frt. fizetéssel, 35 frt.
lakpénzzel, 30 frt ruhaátalánnyal
és 20 ürméter tövön kiszolgáltatan-
dó failletményvel; továbbá egy II.
oszt. erdőőri állomás 250 frt. évi
fizetés, 25 frt. lakpénzzel, 30 frt
ruhaátalány s 10 szekér tövön ki-
szolgáltatódó feküfa-illetményvel
— betöltendő.

Kellékek: feddhetlen élet, ép,
erős testalkat, jó látó és halló szer-
vezet, az írás- és olvasásban tökéle-
tes jártasság s az I. osztályuaknál az
erdőőri szakvizsga sikeres letétele.

Szabályszerűen bélyegzett kér-
vények folyó évi június 1-éig be-
nyújtandók a hosszufalusi erdőke-
zelő bizottsághoz.

Hosszufalu, 1885. ápril 7-én.

Szinik Gábor,
elnök főerdész.

(105) 1—2

2499/1885. számhoz

(104) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói királyi törvényszék mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
az »Albina« nagyszebeni takaré- és hi-
telintézet végrehajtónak, ügyvéd Pánczu
Konstantin ügygondnok által képviselt
Manolescu Niculae és Mária végrehajtást
szenvedők elleni 600 frt. tőkekövetelés
és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a
brassói kir. törvényszék területén levő, a
hosszufalusi 21. számú telek-jegyzőkönyv-
ben 4 + 34., 35., 39. és 40. helyrajzi
számú ingatlanokra az árverést 790 frt.
ban ezennel megállapított kikiáltási árban
elrendelte, és hogy a fennebbi megjelölt in-
gatlanok az 1885. évi június hó 30-ik
napján d. e. 9 órakor Hosszufalu község
irodájában megtartandó nyilvános árverés-
sen a megállapított kikiáltási áron alól is
eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át készpénz-
ben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk
42-ik §-ában jelzett árfolyammal számi-
tott és az 1881. évi november hó 1 én
3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri
rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes
értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,
avagy az 1881. LX. törv.-cikk 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított szabály-
szerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassóban, 1885. április 4-én.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság:
Deési, elnök. Fára, jegyző.

Sz. 1693/1885. k. ü.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. igazság-
ügyi miniszterium az 1885. évi ápril
hó 20-án kelt 13209. számú rende-
letével a brassai kir. törvényszéki
fogház udvara kövezetének
helyreállítását 322 frt. 38 kr összeg
erejéig engedélyezni méltóztatott.

A fentemlitett munkákat foga-
natosításának biztosítása céljából az
1885. évi május hó 12-ik napjá-
nak délelőtti 9 órájára a brassói kir.
ügyészség hivatal-helyiségében tar-
tandó zárt ajánlati versenytárgyalás
hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivat-
nak, hogy a fentebbi munkákat vég-
rehajtásának elvállalására vonatkozó
az engedélyezett költség után szá-
mitandó és a részletes feltételekben
előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott
zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e.
9 órájáig a nevezett hivatalhoz any-
nyival inkább igyekezzenek beadni,
mivel a későbbben érkezettek figye-
lembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vo-
natkozó műszaki művelet és részle-
tes feltételek a nevezett hivatalnál
a rendes hivatalos órákban napon-
kint megtekinthetők.

Kelt Brassó, 1885. ápril hó 29-én.

Kenyeres Adolf,
királyi ügyész.

(103) 2—3

340 1885. szám.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és
közlekedési miniszterium az 1885. évi ápril
hó 22-én kelt 11214 számú rende-
letével a torda-, nagyszeben-, brassói ál-
lamut 166—252 km. szakaszán lévő ösz-
szesen 86 drb. kilométer jelző oszlop hely-
reállítását 847 frt 19 kr. összeg erejéig
engedélyezte.

A fentemlitett munkálatok foga-
natosításának biztosítása céljából az 1885.
évi május hó 18-ik napjának d. e. 10
órájára a Fogaras megyei m. kir. állam-
építészeti hivatal helyiségében tartandó
zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak,
hogy a fentebbi munkálatok végrehajtá-
sának elvállalására vonatkozó, az enge-
délyezett költség után számítandó, s a
részletes feltételekben előírt 5%-nyi bá-
natpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a ki-
tűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett
hivatalhoz annnyival inkább igyekezzenek
beadni, mivel a későbbben érkezettek fi-
gyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó
műszaki művelet és részletes feltételek a
nevezett magy. kir. államépítészeti hiva-
tálnál, a rendes hivatalos órákban, na-
ponkint megtekinthetők.

Kelt Fogarason, 1885. április 27-én.

m. kir. államépítészeti hivatal.

SAMPEK,
kir. főmérnök.

(92) 3—3

Hirdetmény.

Egy 8 és egy 6 lóerejű, a legjobb karban levő és arány-
lag keveset használt Robey és Társa-féle gőzeséplőgép a hoz-
zá tartozó kazánokkal és mindennemű felszereléssel rendkívül olcsó
árban és esetleg igen kedvező feltételek mellett eladó. — Megte-
kinthető Uzonban Mantsu Theodornál.

Ugy szintén egy a legjoabb karban levő, rendkívül erős
szerkezetű, 20 lóerejű Locomobil, darmstadti gyártmány, továbbá 2
velencei módozatra fából épült fűrészfűrész Gatter egy és két késre al-
kalmazható, azonkívül egy körfűrész asztalostól, egy fűrészfogvágó
gép egy fűrészelésű gép és többnemű fűrésztelephez szükségeltető
eszközök jutányos áron eladók. — Értekezhetni a tulajdonos

(88) 3—

Malcher Mórnál, Brassóban.

Minden bel- és külföldi ásványvizek

1885. évi töltés

a legolcsóbb árak mellett mindig frissen kapható az alulirt gyógy-
szertárban, és pedig:

Rákóczy és Ferencz József keserűviz,
karlsbadi, egeri, emsi, gleichenbergi, giesshübli,
franzensbadi, halli, klauseni, marienbadi, luhatschovitz,
pyrmonti, seiltersi, lipóczi Salvator-viz,
továbbá karlsbadi só, franzensbadi vasmórsó, stb. stb.

Jekelius Nándor

gyógyszertára »a Remény«-hez
Brassóban.

(82) 3—3

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe Brassóban, a
Czerna- és Nagy-utca sarkán lévő dusan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos mun-
kára a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

16—

Diófa furniok négyszög láb 3 krért kaphatók.

(7) Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem

(93) 2—8

Dr. MYSZ EDE

orvos-, sebésztudor, szülész-, szemésmester, műtő, volt országos szemorvos
tiszteltet tudatja, hogy ujra

Brassóban mint gyakorló orvos telepedett meg és

Fekete-utczában a tehénpiacczal szemben

— 339-ik házszám alatt, (a J U G A - f é l e házban) —

fogorvosi műtermet

nyitott, melyben mindennemű a fogak megtartására, helyreigazítására
stb. való orvosi működést végez s elveszett fogakat mesterséges kaucsuk
vagy arany lemezű műdarabok vagy egész fogsorok által pótol.

Foghuzás kéjgáz alkalmazása mellett, vagy a nélkül is.

Mérsékelt ár — kívánatra minden egyes munkánál előre tudtul adatik.

— Rendel délelőtti 10-től déli 1 óráig, és délután 3-tól 4-ig; —
vasárnapon és ünnepeken csak délelőtt.

Foghuzás és tanács szegények számára 9—10-ig ingyen.

— A bőr uj zománczát mindig megtartja. —

József főherczeg

s a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter és számos
főúr, gazda és állatorvos a legnagyobb elismeréssel tüntette ki

Nemencsek J. és társa

kizárólagosan szabadalmazott találmányait, u. m.

fekete bőrkenőcs, 1 kiló bádogdobozban 1 frt. 20 kr;
sárga bőrkenőcs, 1 kiló 1 frt 60 kr;
géphajtó-szijekenőcs, egy kiló 1 frt 40 kr;
velencei kettős bőrlakk, 1 liter 3 frt;
bőrmosó szappan, egy nagy darab 1 frt;
állat-gyógy- és patakenőcs, 1/2 kiló 2 frt;
fekete viasz, egy nagy darab 1 frt; — s a hies gyógyerejű
Sultana növény-szappan,
egy doboz ára 1 frt.

Nemencsek J. és társa

első magyar, kizárólag szabadalmazott
fekete bőrkenőcs, bőrlakk, állat-, gyógy-
s gyógynövény pipere-szappan gyára.

— A fent kitett találmányokból kisebb mennyiség is megrendelhető. —

Czim: Budapest, X. Kőbánya, Lázár-ház.

Miután igen sok visszaélés történik áruiimmal, figyelmeztetem a nagyér-
demű közönséget, hogy egyedül a nálam rendelt és gyáramból
küldött árúért vállalom felelősséget.

— A cipő nem zsirosítja el a ruhát. —

Könyvtár © Fundatia pentru Școală, BCUI Cluj-Napoca

Nem kell mindennap cipőt tisztítani.